Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36490
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

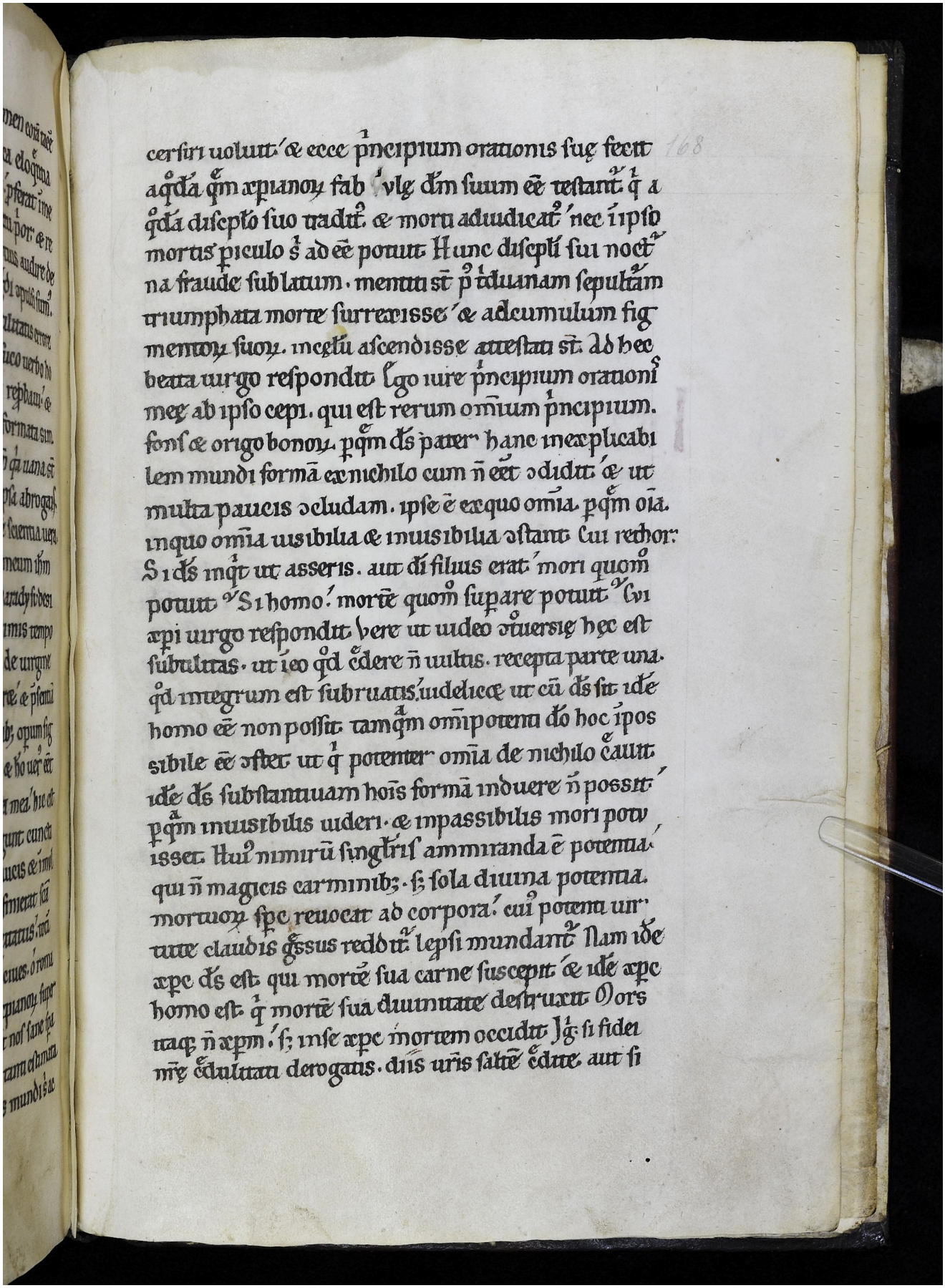

cersiri uoluit. & ecce principium orationis suę fecit
a quadam christianorum fab vlę dum suum esse testant. q a
quadam discipulo suo traditus. & morti adiudicat. nec in ipso
mortis periculo s ad esse potuit. Hunc discipuli sui noctu
na fraude sublatum. mentiti sunt. p triduanam sepultam
triumphata morte surrexisse. & ad cumulum fig
mentorum suorum. in celum ascendisse attestati sunt. ad hec
beata uirgo respondit. Ego iure principium orationis
meę ab ipso cepi. qui est rerum omnium principium.
fons & origo bonorum. quem deus pater hanc inexplicabi
lem mundi formam ex nichilo cum non esset. edidit. & ut
multa paucis concludam. ipse est ex quo omnia. quem oia.
in quo omnia uisibilia & inuisibilia astant. Cui rechor:
Si deus inquit ut asseris. aut dei filius erat. mori quomodo
potuit. Si homo. morte quomodo superare potuit. Cui
xpi uirgo respondit. Vere ut uideo diuersię hęc est
subiunctas. ut ideo quod cedere non uultis. recepta parte una.
quod integrum est subruatis. uidelicet ut cum deus sit. ide
homo esse non possit. tamquam omnipotenti deo hoc impos
sibile esse aftet. ut quemadmodum omnia de nichilo cauit
ide deus substantiuam homis formam induere non possit.
quamquam inuisibilis uideri. & impassibilis mori potu
isset. Huius nimirum singularis ammiranda est potentia.
qui non magicis carminibus. sed sola diuina potentia.
mortuorum spes reuocat ad corpora. cui potentia ur
tute claudis gressus reddit. lepsi mundant. Nam ide
xpc deus est. qui morte sua carne suscepit. & ide xpc
homo est. quem morte sua diuinitate destruxit. Ors
tuaque non xpm. sed inse xpc mortem occidit. Ig si fidei
mę cedulitatem derogatis. diis uris satis cedite. aut si